

[Undervisningsministeren]

ning. Det forhold, at professor Pindborg har tilkendegivet en utvetydig mening om et forskningsemne, kan normalt ikke medføre inhabilitet i henhold til forretningsordenens § 7, stk. 2.

Det skal understreges, at spørgsmålet om inhabilitet overvejes af sekretariatet i forbindelse med sagsforberedelsen.

Det er kutyme i rådet – og i øvrigt i overensstemmelse med de almindelige habilitetsregler – at de enkelte medlemmer gør opmærksom på habilitetsproblemer, idet det ifølge sagens natur ikke altid er muligt for rådet og sekretariatet at have forhåndskendskab til sådanne forhold.«

Den af SLF beskrevne procedure tager således de nødvendige hensyn til eventuelle habilitetsproblemer, som kunne tænkes at opstå i forbindelse med Forskningsrådets behandling af bevillingsansøgninger.

Spm. nr. S 301

Til *justitsministeren* (26/11 86) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke grunde var afgørende for, at etiopieren Muhammed Ahmed blev nægtet ophold under behandlingen af hans asylansøgning?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Ekstra Bladet den 26. november 1986 er Muhammed Ahmed politisk flygtning, og ifølge oplysningerne i artiklen har Danmark forsynet ham med en billet helt til Etiopien.

Tilbageturen foregår via Rom, og Italien har som bekendt ikke godkendt FNs flygtningekonvention for ikke-europæere, og det kan derfor frygtes, at han bliver videresendt til Etiopien. Alle tilgængelige oplysninger peger på, at han har været i opposition til det herskende diktatur.

Handlingsforløbet synes ikke at svare til de forsikringer, som ministeren har givet såvel i folketingssalen som i retsudvalget, og synes at understrege, at det ikke er muligt for politiet at være tilstrækkeligt inde i de nødvendige oplysninger om de lande, hvor flygtningene kommer fra.

Svar (5/12 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den etiopiske statsborger ankom den 18. november 1986 til Kastrup Lufthavn, hvor han søgte om asyl.

Det blev over for politiet oplyst, at vedkommende den 17. november 1986 var ankommet til Rom fra Addis Abeba, og at han rejste videre fra Rom til Danmark med fly den 18. november 1986.

Direktoratet traf den 18. november 1986 afgørelse om, at den pågældende i medfør af udlændingelovens § 48, stk. 2, jævnfør § 28, stk. 1, nr. 2, skulle afvises og udsendes til Italien, da han ikke var i besiddelse af pas og visum.

Direktoratets afgørelse var i fuld overensstemmelse med de tilkendegivelser om muligheden for afvisning og udsendelse til Italien, som er blevet givet under Folketingets og retsudvalgets behandling af forslag til lov om ændring af udlændingeloven. Det blev her tilkendegivet, at Italien kun delvis har tiltrådt flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men at afvisning vil kunne ske, idet Italien ikke tilbagesender asylansøgere til hjemlandet.

Det kan i øvrigt oplyses, at de italienske myndigheder efter udsendelsen, der fandt sted den 19. november 1986, afslog at modtage den pågældende. Han blev derfor den 20. november 1986 sendt tilbage til Danmark.

Den 20. november 1986 fastholdt Direktoratet for Udlændinge sin afgørelse om afvisning og udsendelse af den pågældende til Italien, og den pågældende blev den 25. november 1986 på ny udsendt til Italien. Dette skete, efter at det ved kontakt til den danske ambassade i Rom var blevet bekræftet, at Italien ikke tilbagesender asylansøgere til hjemlandet, og efter at man gennem Udenrigsministeriet havde kontakttet UNHCR med henblik på modtagelse af den pågældende.

Udenrigsministeriet har oplyst, at UNHCRs repræsentant i Rom var til stede i lufthavnen for at modtage den pågældende, og Udenrigsministeriet har endvidere oplyst, at UNHCR har den opfattelse, at etiopieren vil blive anerkendt som flygtning i Italien.

Spm. nr. S 303

Til *justitsministeren* (27/11 86) af:

Anne Grete Holmsgård (SF):